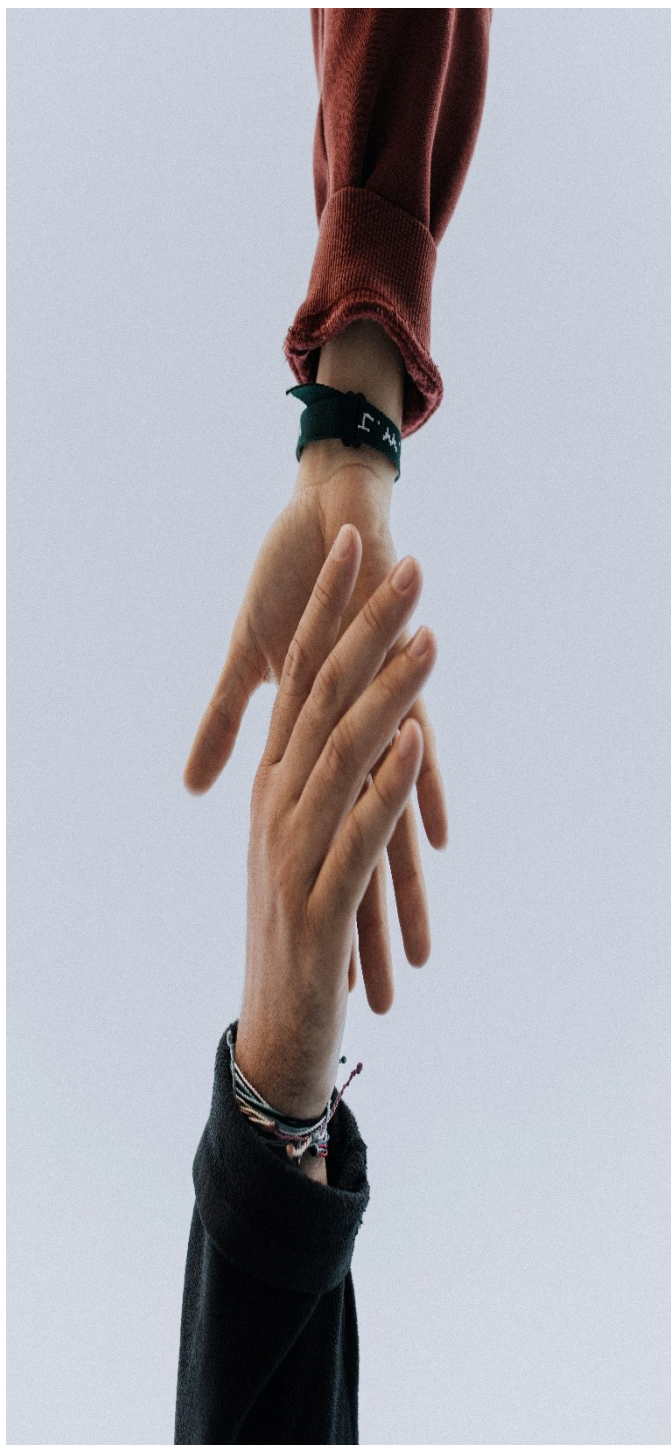

**JEST
BEZPIECZNIE**

PORADNIK

**JAK REAGOWAĆ
NA PRZEMOC
DOMOWĄ?**

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

PRZEMOC DOMOWA – CO TO JEST ?

Przemoc domowa - to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

Przez osobę doznającą przemocy domowej należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób najbliższych.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Z PRZEMOCĄ DOMOWĄ MAMY DO CZYNIENIA ZAWSZE WTĘDY, GDY:

1) jest to działanie intencjonalne, czyli celowe i zamierzone; sprawca może tłumaczyć się, że "nie miał innego wyjścia", gdyby tylko ofiara coś zrobiła lub nie, to byłoby inaczej, nie "musiałby" atakować.

UWAGA: zachowanie sprawcy jest nakierowane na podporządkowanie i kontrolowanie ofiary, aby osiągnąć zamierzony cel;

2) w relacji sprawca – ofiara występuje przewaga sił, czyli ofiara jest wyraźnie słabsza od sprawcy. Nie chodzi wyłącznie o siłę mięśni - różnica może wynikać z przyczyn: fizycznych (przewlekła choroba, niepełnosprawność), psychicznych (większa wrażliwość, skłonność do emocjonalnego reagowania), materialnych (różnica w zarobkach, brak własnego źródła utrzymania, sprawca kontrolujący konta bankowe), zawodowych ("prestż" zawodowy), społecznych (większa liczba znajomych i przyjaciół sprawcy, mniejsze umiejętności społeczne lub brak umiejętności proszenia i korzystania z pomocy osoby krzywdzonej);

3) naruszone są prawa i dobra drugiego człowieka, np. członka rodziny, m.in. prawa do godności osobistej i szacunku, nietykalności fizycznej, prawa do prywatności, bezpieczeństwa etc. To sytuacja, kiedy sprawca ignoruje życzenia i potrzeby drugiej osoby, rości sobie prawo do decydowania, co jest dla niej dobre, np. co ma ubrać, kiedy może wychodzić z domu i z kim się spotykać. Sprawca daje sobie prawo, by kogoś bliskiego uderzyć, obrazić, skrytykować, zabrać coś, kontrolować np. pocztę czy SMSy;

4) powoduje ewidentne szkody, m.in. cierpienie i ból, oraz bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia ofiary. Szkody mogą być bezpośrednie i dobrze widoczne jak np. uszkodzenia ciała, albo odroczone w czasie – niewidoczne gołym okiem np. napady lęku, trudności w nawiązywaniu znajomości, problemy ze snem, choroby serca.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Przemoc domowa to nie zawsze sytuacja, kiedy mąż stosuje przemoc wobec żony.

Kobiety także bywają sprawcami.

Przemoc domowa dotyczy wszystkich osób, które są od siebie zależne, np. rodziców i dzieci, dziadków i wnucząt, rodzeństwa, konkubentów etc.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

RODZAJE PRZEMOCY:

PRZEMOC FIZYCZNA – sprawiająca ból fizyczny, powodująca uszkodzenia ciała, pogorszenie zdrowia, nawet pozbawienie; to też niezaspokojenia podstawowych potrzeb; np. uderzenie, bicie, rzucanie przedmiotami, popychanie, szarpanie, policzkowanie, duszenie, wykręcanie rąk, karmienie z użyciem siły lub pozbawianie jedzenia, stosowanie przymusowe środków uspokajających, ograniczanie dostępu do łazienki lub innych pomieszczeń wspólnych, zamykanie samotnie w domu lub w jednym pomieszczeniu, pozbawianie spokoju, snu itd. ...

PRZEMOC PSYCHICZNA – działania podejmowane z zamiarem zadania ofierze bólu psychicznego, cierpienia lub przykrości, to zachowanie, którego celem jest zmniejszenie poczucia własnej wartości, wzbudzenie w ofierze strachu, pozbawianie jej poczucia bezpieczeństwa i kontroli nad własnym życiem; np. krzyki, przeklinanie, obelgi i groźby, ciągła krytyka, upokarzanie, obgadywanie, zastraszanie, szantażowanie, wyśmiewanie, domaganie się posłuszeństwa, ograniczanie kontaktów, groźenie porzuceniem lub umieszczeniem w domu dziecka czy w domu opieki...

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

PRZEMOC EKONOMICZNA to finansowe wykorzystanie lub ekonomiczne uzależnienie ofiary od sprawcy. Np. odbieranie renty lub emerytury, kontrolowanie i wydzielanie pieniędzy, zmuszanie do podpisywania pożyczek, do zmiany testamentu, do przepisywania (darowizn) nieruchomości, fałszerstwo, nadmierne obciążanie kosztami, zabieranie przedmiotów, wydawanie np. 800 + na własne potrzeby...

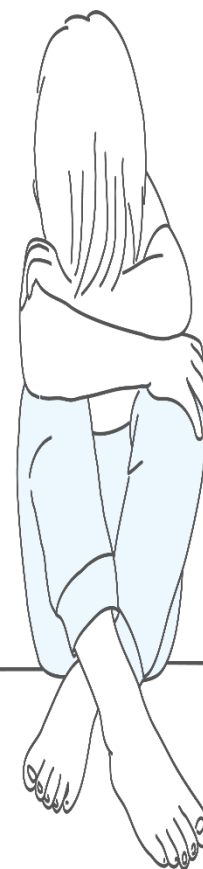

PRZEMOC SEKSUALNA – obejmuje wszelkiego rodzaju kontakty lub akty seksualne podejmowane bez zgody osoby lub na podstawie zgody wymuszonej np. odbycie stosunku seksualnego (lub innych czynności seksualnych: dotykanie, klepanie, głaskanie...), albo mówienie lub pokazywanie przedmiotów i aktów o charakterze seksualnym wbrew jej woli (zmuszanie do oglądania filmów pornograficznych lub zdjęć), niechciane żarty o podtekście seksualnym, podglądanie, poniżanie i wyśmiewanie ciała, wysyłanie niechcianych nagich zdjęć przez sms lub Internet, rozpowszechnianie intymnych zdjęć partnera bez jego zgody, itp.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

ZANIEDBANIE I PORZUCENIE – odmowa lub niewywiązywanie się z powinności wobec osoby zależnej przez osoby odpowiedzialne za dostarczenie pożywienia, zapewnienie schronienia, opieki medycznej, wsparcia emocjonalnego i podstawowych warunków do egzystencji; to np. odmowa podania pożywienia, koniecznych lekarstw, zaniechanie czynności pielęgnacyjnych, higienicznych, kiedy osoba jest brudna i /lub mieszkanie bardzo zaniedbane, brak rehabilitacji, nieprzeciwdziałanie bólowi, niestosowanie się do poleceń lekarskich, niezapewnienie codziennej pomocy i opieki, niekupowanie przepisanych leków, niekupowanie produktów potrzebnych do przestrzegania zalecanej diety, opóźnianie zgłoszenia do lekarza, zabieranie osoby starszej lub dziecka za każdym razem do różnych lekarzy, szpitali...

CYBERPRZEMOC - to przemoc z użyciem urządzeń elektronicznych, najczęściej telefonu bądź komputera. Bywa określana także jako cyberbullying, nękanie, dręczenie, prześladowanie w Internecie, hejt, obgadywanie.... To najczęściej publikowanie ośmieszających, wulgarnych, komentarzy i postów dotyczących osób czy też publikowanie poniżających filmów lub zdjęć; ale też włamania na konta serwisów społecznościowych; flood, czyli zalewanie wiadomościami w komunikatorze, telefonami, SMSami; podszywanie się pod inne osoby; wykluczanie z internetowych społeczności.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Przez osobę doznającą przemocy domowej należy także rozumieć małego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób bliskich!

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

O PRZEMOCY TRZEBA MÓWIĆ GŁOŚNO!

Dzięki Twojej reakcji zdrowie, a nawet życie, wielu osób doświadczających przemocy może zostać uratowane oraz możliwe będzie odbudowanie rodziny.

PAMIĘTAJ !

- ☒ Nic nie usprawiedliwia stosowania przemocy.
- ☒ Sprawcy zależy na tym, aby utrzymać swoje zachowanie w tajemnicy.
- ☒ W razie wątpliwości, zwróć się do specjalisty i zaplanujcie wspólnie działanie.

Stowarzyszenie „DZIECKO”

SZTUKA REAGOWANIA NA PRZEMOC

Czy wiesz co oznacza ten znak?
- **POMÓŻ MI!**

Jeśli jesteś świadkiem przemocy lub widzisz, że dziecko pokazuje ten znak

REAGUJ! ZADZWOŃ NA 112

ŚWIADEK PRZEMOCY MOŻE WIELE

Rola świadka przemocy w drodze do rozwiązania problemu jest nie do przecenienia. Główny mechanizm, który uniemożliwia przerwanie przemocy to izolacja ofiary i utrzymywanie sekretu w rodzinie. Jeżeli dojdzie do ujawnienia przemocy a ofiara dostanie wsparcie wraz z nadzieją na zmianę, wtedy pojawi się możliwość innego życia.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

PRZEMOC SAMA NIE MINIE

Jako świadkowi przemocy na pewno towarzyszyć Ci będą różne emocje - strach, lęk, zwątpienie, bezradność, wstyd, gniew... Są one całkiem naturalne w tej trudnej i wymagającej sytuacji. Dlatego podejmując jakiegokolwiek działanie, weź pod uwagę swoje możliwości oraz komfort i bezpieczeństwo.

To Ty decydujesz: czy wolisz pozostać anonimowy czy angażujesz się osobiście, czy chcesz aktywnie pomagać osobie pokrzywdzonej, czy jedynie zawiadomić odpowiednie służby.

**ZAPAMIĘTAJ TEN GEST NA WYPADEK
SYTUACJI KRYZYSOWYCH!**

Poniższy gest pozwoli Ci wezwać pomoc lub dowiedzieć się, iż ktoś jest w niebezpieczeństwie, jeśli w sytuacji zagrożenia nie będzie możliwe posłużenie się mową.

- 1.** Skieruj cztery palce w stronę prześladowcy i zegnij kciuk
- 2.** Zegnij wyprostowane palce zamykając w nich kciuk

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

SYGNAŁY KRZYWDZENIA

**JEŚLI JESTEŚ SĄSIADKĄ/SĄSIADEM, I NIEZBYT DOBRZE ZNASZ
INNYCH MIESZKAŃCÓW, ZAINTERESUJ SIĘ SYTUACJĄ, GDY:**

- ❓ często słyszysz awantury, krzyki lub stłumione krzyki, tłuczone lub upadające przedmioty, płacz dzieci lub inne nietypowe hałasy,
- ❓ zauważasz, że ktoś z sąsiedniej rodziny rzadziej wychodzi z domu, izoluje się, wygląda na zaniedbanego, źle ubranego w porównaniu z partnerem/partnerką, ubiera się nieadekwatnie do pogody np. długi rękaw i spodnie w gorący letni dzień, nosi okulary przeciwsłoneczne również wieczorami i w pomieszczeniach,
- ❓ nie pojawia się na spotkaniach, nie uczestniczy w życiu lokalnej społeczności, izoluje się, nie odpowiada na zaproszenia lub ma szereg wymówek - choroba, zajęcia domowe, zdarzenia losowe, a wymówki te zdarzają się bardzo często i są najczęściej przekazywane przez partnera/partnerkę. wtedy pojawi się możliwość innego życia.

A CO JEŚLI...

...nie chcę, żeby ktoś wiedział, że to ja zgłosiłem przemoc na policję / do instytucji?

ODP.: Masz do tego prawo! Zgłoszenia możesz dokonać anonimowo, jednak podanie swoich danych może być pomocne w dalszym postępowaniu, szczególnie wtedy, gdy osoba krzywdzona odmawia mówienia np. ze strachu lub wstydu. Wtedy potrzebny jest ktoś (świadek przemocy), kto może opowiedzieć o krzywdzie jakiej doświadcza ofiara.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

JEŚLI MASZ WIĘKSZY KONTAKT Z OSOBA, CO DO KTÓREJ MASZ PODEJRZENIE, ŻE DOŚWIADCZA PRZEMOCY NP. PRZYJAŹNICIE SIĘ, PRACUJECIE RAZEM, JESTEŚCIE SPOKREWNINI, ZAREAGUJ JEŚLI:

- stale ma przy sobie telefon, żeby bez zwłoki odpowiedzieć na wiadomość lub odebrać połączenie, przy czym jest spięta/spięty, wciąż sprawdza telefon,
- więcej mówi o zajęciach, potrzebach i planach swojego/jej partnerki/partnera niż o własnych, wszystkie plany musi omówić z partnerem/partnerką, nawet jeśli jego/jej nie angażują, jej/jego decyzje są uzależnione od tego, co sądzi partner/partnerka,
- pomimo tego, że jako rodzina mają wystraszające dochody, nie może pozwolić sobie na wydawanie pieniędzy, np. na drobną przyjemność, nowe ubranie a w skrajnym wypadku na jedzenie czy artykuły pierwszej potrzeby,
- rzadziej wychodzi z domu, izoluje się, unika spotkań, mniej komunikuje się osobiście, a więcej przez partnera,
- ubiera się nieadekwatnie do pogody, np. długi rękaw i spodnie w gorący letni dzień, nosi okulary przeciwsłoneczne, też wieczorami i w pomieszczeniach; jeśli w rodzinie są dzieci zauważ, czy są ubrane adekwatnie do warunków,
- mówi wprost, że partner/partnerka sprawdza jej/jego pocztę, skrzynkę email, telefon,
- mówi wprost, że boi się partnera, martwi się o swoje bezpieczeństwo lub bezpieczeństwo dzieci, pyta o schronienie lub kontakt "w razie czego", jeżeli są w rodzinie dzieci, to czy one mówią, że czasem boją się jednego lub obojga rodziców,
- widzisz, że kiedy są razem, jej/jego partner/partnerka kpi sobie z jej/jego słów, opinii, potrzeb, robi pozornie żartobliwe uwagi wobec jej/jego albo dzieci ("bo ty to głupiotka jesteś taka", "ty to taki mięczak jak zwykle", "i tak nikt cię nie chce słuchać tutaj", "beze mnie to ty zginiesz"), szturcha, popycha, szarpie, zaczepia, zabiera przedmioty, np. torebkę, zabawki, zmusza do czegoś, np. do jedzenia, do zabawy, nie znosi sprzeciwu.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Jeśli w związku z przemocą domową zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, niezależnie od zawiadomienia służb czy rozmowy z rodziną, zgłoś ten przypadek do sądu rodzinnego!

CO POWINIENIŚ/POWINNAŚ PRZYGOTOWAĆ?

Zawiadomienie – nie ma potrzeby użycia wzoru, możesz napisać je samodzielnie.

Zawiadomienie można też złożyć ustnie – wystarczy, że zgłosisz się do sądu rodzinnego i porozmawiasz z pracownikiem.

W zawiadomieniu opisz sytuację dziecka, podaj jego dane – adres zamieszkania oraz imię i nazwisko – jeżeli je znasz.

Gdzie złożyć zawiadomienie?

Zawiadomienie składamy do właściwego miejscowo sądu rodzinnego.

Jak ustalić ten sąd?

W praktyce wystarczy wpisać w wyszukiwarce miejscowość (gminę) zamieszkania i frazę „sąd właściwy”. Na każdej oficjalnej stronie danego sądu można znaleźć informację o tym, dla jakich miejscowości ten sąd jest właściwy.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

KRZYWDZENIE DZIECI

Zdarza się, że dziecko zwierza się komuś, np. nauczycielowi, sąsiadowi, cici lub wujkowi, koledze lub koleżance (Twojemu dziecku) i opowiada o tym, że w domu dochodzi do awantur, że jest bite, upokarzane. Częściej jednak niepokojące sygnały docierają do różnych osób z otoczenia dziecka pośrednio.

Dzieci krzywdzone na ogół mają niskie poczucie własnej wartości, są przepełnione poczuciem winy, gniewu, złości i lęku. Trudne dla interweniującego świadka przemocy może być to, że dziecko prędzej skłamię, mówiąc, że nic złego się nie dzieje, niż obwini najbliższych. Dlatego obserwowanie wyglądu oraz zachowania dziecka jest bardzo ważne.

Nie ma listy symptomów, które jednoznacznie wskazują, że dziecko doświadcza przemocy. Natomiast znanych jest wiele objawów, które mogą wskazywać na krzywdzenie dziecka. Im więcej ich jest, tym bardziej prawdopodobne, że dziecko doświadcza przemocy.

CO POWINNO ZANIEPOKOIĆ

- Dziecko sygnalizuje, że ma jakąś tajemnicę, chciałoby coś opowiedzieć, ale się waha lub mówi, że mu nie wolno.
- Dziecko obawia się wracać do domu, opóźnia powrót przesiadując poza domem.
- Dziecko bardzo nie lubi jakiegoś miejsca (np. dom dziadków) lub jakiejś osoby i reaguje na nie lękiem.
- Dziecko ma ślady otarć i siniaki w różnych miejscach, powstałe w różnym czasie (szczególnie na plecach, ramionach, udach, brzuchu), naderwane matłżowiny uszne, pozbawione włosów miejsca na głowie. Unika pokazywania ciała, wyjaśnienia jak powstały odrapania i siniaki brzmią niewiarygodnie.
- Dziecko jest pozostawiane bez opieki, rodzice są widywani w stanie nietrzeźwym, dziecko samo robi zakupy albo zajmuje się rodzeństwem.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

- Często opuszcza lekcje i zajęcia pozalekcyjne. Mało widać je na podwórku, nie bawi się z innymi, jest skrajnie nieśmiały i lękliwy lub przeciwnie - bardzo agresywny, wdaje się w bójki, używa wulgaryzmów, reaguje wybuchowo na zaczepki. Nie radzi sobie z porażką - wpada w "histerię". Może mieć etykietę "trudnego" dziecka.
- Dziecko kradnie jedzenie bądź pieniądze kolegom, żebrze, jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie, nie ma odpowiednich ubrań, nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, okularów, często nie ma przyborów szkolnych, podręczników, często zasypia na lekcjach.
- Rodzic wobec dziecka negatywnie wypowiada się o dziecku, nazywa je np. głupim, bezużytecznym, "idiotka", "gówniarz", poddaje surowej dyscyplinie, straszy, grozi, celowo unika kontaktu z rodzicami innych dzieci, jest agresywny, wybuchowy.
- Biję, popycha, daje "klapsa", krzyczy na dziecko.
- Dziecko zachowuje się w sposób nieadekwatny do wieku (zbyt dorosło, lub bardzo
- dziecinnie), wykazuje zaburzenia odżywiania (niedojada lub nadmiernie się objada), moczy się lub zanieczyszcza kałem, okalecza się, stosuje używki (alkohol, papierosy, narkotyki).
- Przejawia dziwne bądź niezwykle dla swojego wieku zachowania seksualne, dużo mówi o seksie, odgrywa sceny seksualne w zabawie, rysunkach, zachowuje się uwodząco wobec dorosłych.

Czasem możesz mieć wątpliwości, czy dziecko naprawdę jest krzywdzone przez bliskich. W końcu dzieci ciągle nabijają sobie siniaki, płaczą, czegoś się boją...

Pamiętaj - wtedy, że możesz zwrócić się do instytucji, które mają obowiązek sprawdzić, co dzieje się w domu dziecka i jeśli jest taka potrzeba udzielić pomocy. Ale żeby instytucje te mogły zacząć działać, MUSZĄ OTRZYMAĆ INFORMACJĘ, że dane dziecko lub rodzina potrzebuje wsparcia. BYĆ MOŻE JESTEŚ JEDYNĄ OSOBĄ, KTÓRA TO ZAUWAŻA.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

MITY I FAKTY O PRZEMOCY

MIT: Przemoc w rodzinie to sprawa prywatna, nikt nie powinien się wtrącać, "brudy pierze się we własnym domu", "policja nie jest potrzebna do domowej kłótni".

FAKT: Przemoc, wykorzystywanie, bicie, krzywdzenie osób bliskich jest przestępstwem, tak samo groźnym i podlegającym karze jak przemoc wobec obcych. Fakt zawarcia małżeństwa, bycie rodzicem, czy mieszkanie pod jednym dachem, nie stanowi okoliczności zezwalającej na przemoc. Przekonanie, że przemoc to sprawa prywatna nakazuje trzymanie spraw rodzinnych w tajemnicy. Wielu ludzi nie radzi sobie z problemami rodzinnymi i bez pomocy osób z zewnątrz, nie jest w stanie znaleźć konstruktywnych rozwiązań. Im wcześniejsza interwencja osób z zewnątrz, tym większe szanse na pomyślne rozwiązanie problemu.

MIT: Przemoc dotyczy tylko rodzin z tzw. "marginesu społecznego", osoby wykształcone ani nie stosują ani nie stają się ofiarami przemocy, "to taka porządna rodzina - niemożliwe, by była tam przemoc".

FAKT: Przekonanie to sprawia, że łączymy występowanie przemocy z określonym stereotypem rodziny i czujemy się komfortowo w poczuciu, że "te sprawy nas nie dotyczą". Niestety, przemoc stosują i doświadczają jej osoby niezależnie od statusu społecznego, wykształcenia, majątku. Przemoc może zdarzyć się w każdej rodzinie. Przyjmując ten fakt, możemy być bardziej wyczuleni na oznaki przemocy w tzw. "dobrych domach".

MIT: Przemoc jest wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele.

FAKT: Przemoc fizyczna jest tylko jedną z form krzywdzenia innych ludzi. Inne formy przemocy wymieniono na początku tego poradnika. Najczęstszą formą jest przemoc psychiczna, która nie zostawia widocznych śladów na ciele, za to pozostawia głębokie "rany" w psychice człowieka. Zaobserwować je można w zachowaniu krzywdzonych osób - strachu, stałym napięciu, izolowaniu się.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

MIT: Gdyby ofiara naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy.

FAKT: Osoby krzywdzone naprawdę cierpią. To, że nie odchodzą od sprawcy wynika zwykle z ich zależności od sprawcy, małej wiary we własne możliwości, z trudności mieszkaniowych, z przekonań odnośnie małżeństwa, z lęku przed zmianami, z manipulacji jakim są poddawane ze strony sprawcy, a także z nacisków rodziny, społeczności.

MIT: Dla dobra dzieci powinno się znosić wszystko ze strony współmałżonka, "dzieci powinny mieć oboje rodziców".

FAKT: Nic nie uzasadnia znoszenia przemocy ze strony partnera. Dzieci nie zyskują na tym, że rodzice pozostają w związku mimo ciągłej przemocy. Bycie świadkiem przemocy między rodzicami sprawia, że dziecko cierpi, jakby samo tej przemocy doświadczało. Życie w takim domu niszczy podstawowe poczucie bezpieczeństwa dziecka i ma długoletnie konsekwencje. Dla ich dobra należy dążyć do zatrzymania przemocy!

MIT: Jeśli ktoś jest bity, ośmieszany, zaniedbywany to znaczy, że sobie na to zasłużył, "widocznie nie dosyć się stara".

FAKT: Za stosowanie przemocy odpowiada wyłącznie sprawca - niezależnie od tego, co robi czy jak się zachowuje osoba doznająca przemocy. Członkowie rodziny mogą mieć różne trudności, ale to sprawca radzi sobie z nimi przemocą. Nikt nie "zasługuje" na łamanie jego podstawowych praw.

MIT: Nie ma zgwałceń w małżeństwach.

FAKT: Każdy ma prawo do decydowania o swoim życiu intymnym, za każdym razem seks wymaga świadomej zgody obojga partnerów, a ślub i wspólne życie tego prawa nie odbiera. Do gwałtu dochodzi wtedy, gdy sprawca wymusza na ofierze seks stosując siłę fizyczną, grożąc jej, lub stosując podstęp.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

CO MOŻESZ ZROBIĆ ?

- Jeśli widzisz przemocowe zachowania "na żywo" zwróć uwagę, powiedz np. „proszę przestać”, „proszę tego nie robić”, „nie można tak robić” - najważniejszy jest sam fakt zareagowania, zwróć też uwagę innych osób, jednoznacznie wyraż brak zgody na przemoc.
- Jeśli czujesz, że czyjeś bezpieczeństwo jest zagrożone natychmiast wezwij policję. Nie warto zastanawiać się i analizować wszystkich przyczyn. Jeśli jesteś w miejscu publicznym, poinformuj inne osoby lub służby.
- W rozmowie z osobą doświadczającą przemocy podziel się swoimi odczuciami, obserwacjami i wiedzą - możesz powiedzieć np. "to co się dzieje, nie jest zdrową relacją", "mam wrażenie, że w twojej rodzinie dochodzi do przemocy", "kiedy słyszę z państwa mieszkania krzyki, boję się o bezpieczeństwo dzieci".
- Kiedy jest spokojnie, nawiąż kontakt z osobą, wobec której masz podejrzenia, że jest krzywdzona, najlepiej pod nieobecność partnera/ki i możliwych skutków. Potraktuj sytuację jak wystąpienie zawału u sąsiada czy groźny wypadek samochodowy i powiedz wprost, że niepokoisz się o jej/jego bezpieczeństwo oraz zapytaj czego potrzebuje - bardzo możliwe, że od razu zaprzeczy i odmówi przyjęcia pomocy, ale nie zniechęcaj się - okazujesz troskę i zainteresowanie, które pokazują krzywdzonej osobie, że jest nadzieja na zmianę.
- Jeśli jesteś w miejscu publicznym, poinformuj inne osoby lub służby, np.: ochronę w sklepie, straż miejską, policję.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

- Poinformuj, że przemoc jest przestępstwem i jeśli ktoś doznaje krzywdzenia, ma prawo się bronić korzystając ze wsparcia różnych instytucji - ośrodka pomocy społecznej, policji.
- Możesz przekazać telefon najbliższego punktu interwencji kryzysowej lub ośrodka pomocy społecznej, albo (jeśli czujesz się na siłach) zaproponować, że razem pójdziecie zgłosić sprawę odpowiedniej instytucji.
- Jeżeli czujesz się wystarczająco pewnie, warto porozmawiać w podobny sposób ze sprawcą przemocy - powiedz, że przemoc nie będzie tolerowana a rodzina może otrzymać pomoc z instytucji, których zadaniem jest przeciwdziałanie przemocy. Jeśli masz taki plan, poinformuj sprawcę, że będziesz interweniować.
- Możesz samodzielnie zgłosić swoje obserwacje pomocy społecznej – podaj adres rodziny, której dotyczy sprawa i jeśli je znasz, imiona i nazwiska zamieszkałych tam osób. Ośrodek pomocy społecznej może wysłać pracownika, aby odwiedził rodzinę i przeprowadził wywiad środowiskowy.
- Jeśli będzie to konieczne, zostanie wszczęta procedura Niebieska Karta, a pomocą rodzinie zajmą się specjaliści.
- Kiedy słyszysz ostrą kłótnię, możesz zadzwonić na policję zgłaszając awanturę domową, jeżeli chcesz uniknąć konfrontacji wprost.
- Jeżeli znasz sprawcę i jesteś jego/jej kolegą/koleżanką możesz przekazać kontakty do ośrodka pomocy społecznej, punktu interwencji kryzysowej lub zasugerować udział w programie korekcyjno-edukacyjnym lub terapeutyczno-psychologicznym dla osób stosujących przemoc domową.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

- Jeżeli widzisz rodzica, który krzywdzi dziecko, spróbuj zacząć rozmowę. Możesz zadać proste pytanie, np. „Przepraszam, czy coś tu się stało?” Powiedz bez oceniania i krytykowania, że widzisz co się dzieje: „Widzę, że jest pani trudno, ale nie wolno krzyknąć na dziecko”. „Proszę nie bić tego dziecka”. W ten sposób rodzic dostaje sygnał, że jego zachowanie jest widziane i nieakceptowane przez innych i przestaje krzywdzić dziecko.
- Warto zaproponować konkretne rozwiązanie sytuacji. Czasem rodzice zachowują się agresywnie przez własne poczucie bezradności, silne emocje lub małe umiejętności rodzicielskie. Możesz powiedzieć: „Słyszałem, że w powiatowym centrum pomocy rodzinie organizowane są warsztaty dla rodziców, gdzie można nauczyć się jak lepiej radzić sobie w takich sytuacjach”.
- Jeśli rodzic odrzuci propozycję wsparcia, rozważ kontakt ze szkołą lub przedszkolem, do którego uczeń uczęszcza lub do którego dziecko też zgłosić sprawę do ośrodka pomocy społecznej lub do sądu rodzinnego, występując z wnioskiem o wgląd w sytuację dziecka.
- Od 2017 r. zawiadomienie policji lub prokuratury o poważnych przestępstwach wobec dzieci (ciężki uszczerbek na zdrowiu, zgwałcenie, wykorzystywanie seksualne) jest obowiązkiem prawnym każdego, kto ma wiarygodną informację o ich popełnieniu, przygotowaniu lub usiłowaniu popełnienia. Zgodnie z art. 240 par. 1 kodeksu karnego, niezłożenie zawiadomienia grozi karą pozbawienia wolności do 3 lat.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

CYKL PRZEMOCY

Rodzina, w której występuje przemoc, żyje według pewnego powtarzającego się wzoru zachowań, który nazywany jest cyklem przemocy. Spośród trzech faz, faza miodowego miesiąca ma niezwykle silny wpływ na pozostawanie osoby doznającej przemocy w związku z krzywdzącym partnerem. Powstają złudne nadzieje, że sprawca zmieni się. Łatwo pod wpływem tego, co dzieje się w tej fazie, zapomnieć o doświadczonych wcześniej krzywdach. Niestety, zazwyczaj do przemocy dochodzi ponownie.

CO WIĘC, JEŚLI...

...ja reaguję, ale osoba doświadczająca przemocy ciągle wraca do sprawcy?

ODP.: Rozumiemy, że taka sytuacja może być dla Ciebie frustrująca. Możesz czuć gniew na osobę krzywdzoną lub bezradność, skoro twoje wskazówki zostały zignorowane. Osoba krzywdzona często pozostaje pod silnym wpływem mechanizmów przemocy - wyuczonej bezradności, cyklu przemocy, akceptacji, że taki już jej los, może być zastraszana lub szantażowana. Pamiętaj, że masz prawo zainicjować udzielenie pomocy takiej osobie zgłaszając przemoc do instytucji i nie potrzebujesz na to zgody osoby krzywdzonej. Natomiast jej zachowanie pozostaje poza Twoją kontrolą.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Faza wyładowania to wystąpienie ostrej przemocy. Napięcie, które narastało w sprawcy znajduje upust. Zachowanie sprawcy jest gwałtowne, nieprzewidywalne i niebezpieczne. Niezależnie od tego jak osoba krzywdzona się stara, wściekłość sprawcy jest nie do opanowania. Najczęściej po takim wyładowaniu agresji, osoba krzywdzona decyduje się wezwać policję lub poprosić o pomoc.

W fazie miodowego miesiąca osoba stosująca przemoc okazuje skruchę, przeprasza za to, co zrobiła, obiecuje, że "to" nigdy się nie powtórzy. Jest miła i opiekuńcza, przynosi prezenty, np. kwiaty, perfumy, słodycze, zabawki dla dzieci. Ma wiele wyjaśnień dla swojego zachowania, które zdejmują z niej winę np. przemęczenie pracą, alkohol. Rodzina sprawia wrażenie szczęśliwej, a para bardzo zakochanej. Osoba doświadczająca przemocy często wycofuje się z zeznań i przerywa wszczęte procedury. Niestety faza miodowego miesiąca przemija i napięcie na nowo wzrasta.

Faza narastającego napięcia przypomina "ciszę przed burzą". W rodzinie nie jest już tak sielankowo jak w czasie "miodowego miesiąca". Pojawia się coraz więcej konfliktów, sprawca przemocy jest poirytowany, coraz bardziej agresywny, szybciej "puszczają mu nerwy". Osoba doświadczająca przemocy odczuwa to napięcie i jest skoncentrowana na wszystkich możliwych działaniach mogących zapobiec kolejnej awanturze. Zaczyna się czuć odpowiedzialna za zachowanie sprawcy. Często pojawiają się u ofiary różne dolegliwości fizyczne: bóle żołądka i głowy, bezsenność i utrata apetytu. Inne osoby wpadają w apatię, tracą energię do życia lub stają się niespokojne i pobudliwe nerwowo. W końcu napięcie jest tak duże, że dochodzi do wyładowania.

Cykle przemocy mogą być rozciągnięte w czasie na kilka a nawet kilkanaście miesięcy. Z upływem czasu w kolejnych cyklach faza "miodowego miesiąca" jest coraz krótsza, wydłuża się faza narastającego napięcia, a wyładowania są coraz ostrzejsze i bardziej dramatyczne. Dlatego nawet jednorazowy epizod przemocy powinien wzbudzić czujność.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

WAŻNE TELEFONY I ADRESY

Jeśli czujesz, że czyjeś bezpieczeństwo jest zagrożone – nie zastanawiaj się – natychmiast wezwij policję.

Wybierz numer:

112 – ogólny numer alarmowy. Pracownik numeru przekieruje twoje zgłoszenie do odpowiednich służb ratunkowych – policji, straży pożarnej lub pogotowia ratunkowego,
997 – numer alarmowy policji. Zadzwońisz do najbliższej jednostki policji.

Numery alarmowe 112 i 997 są czynne całą dobę.

Jeśli jesteś świadkiem przemocy w rodzinie albo podejrzewasz, że ktoś jej doświadcza – powiadom o tym ośrodek pomocy społecznej w twojej gminie.

Co powinieneś/powinnaś wtedy zrobić?-

- Idź osobiście lub zadzwoń do gminnego/miejskiego ośrodka pomocy społecznej i opowiedz o tym, co zauważyłeś.
- W każdej gminie znajduje się również zespół interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie - czyli zespół specjalistów przeszkolonych w sprawach przeciwdziałania przemocy - tam również możesz zgłosić sprawę.

Jeśli masz pytania lub wątpliwości i chciałbyś z kimś porozmawiać - skontaktuj się z najbliższym Ośrodkiem Pomocy Społecznej lub Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.

Możesz też zadzwonić na „Niebieską Linie”. Konsultanci odpowiedzą na twoje pytania, powiedzą jak możesz pomóc ofierze przemocy w rodzinie, jak reagować na przemoc oraz wskażą miejsca i formy pomocy w twojej najbliższej okolicy.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Dyżurujący przy telefonach zaufania w 2024 roku odebrali kilkaset tysięcy połączeń i podjęli blisko pięć tysięcy interwencji ratujących życie.

DLATEGO PRZYPOMINAMY TELEFONY ZAUFANIA. DLA SIEBIE I DLA INNYCH!

Odczuwasz złość? Smutek? Lęk? Nie wiesz, co zrobić w trudnej sytuacji?

Z nami możesz porozmawiać o wszystkim!

1. TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY – 116 111 (Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę)

Telefon jest anonimowy, bezpłatny i dyskretny. Konsultantami są psychologowie i pedagodzy. Telefon działa codziennie, 7 dni w tygodniu przez 24 godziny.

2. TELEFON ZAUFANIA RZECZNIKA PRAW DZIECKA DLA DZIECI, MŁODZIEŻY I MŁODYCH DOROSŁYCH (do 25 r. życia) – 800 12 12 12

Bezpłatny, działa codziennie, 7 dni w tygodniu przez 24 godziny. Konsultanci udzielają wsparcia psychologicznego.

3. TELEFON DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI W SPRAWIE BEZPIECZEŃSTWA DZIECI – 800 100 100 (Biuro Rzecznika Praw Dziecka)

Dostępny od poniedziałku do piątku w godz. od 12.00 do 15.00

4. TELEFON ZAUFANIA MŁODYCH STOP DEPRESJI - DLA DZIECI, MŁODZIEŻY I MŁODYCH DOROSŁYCH (do 25 r. życia) – 22 484 88 04 (Fundacja ITAKA)

Dostępny od poniedziałku do soboty w godz. od 11.00 do 22.00

5. TELEFON ZAUFANIA STOWARZYSZENIA LAMBDA – 22 628 52 22

Wsparcie dla osób LGBT, ich rodzin i bliskich. Dostępny od poniedziałku do piątku w godz. od 18.00 do 21.00. Opłata zgodnie z taryfą danego operatora.

6. TELEFON WSPARCIA FUNDACJI NAGLE SAMI – 800 108 108

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

Bezpłatny telefon dla osób, które zmagają się ze stratą bliskiej osoby. Działa od poniedziałku do piątku w godz. od 17.00 do 20.00

7. TELEFON NIEBIESKA LINIA DLA OSÓB DOŚWIADCZAJĄCYCH PRZEMOCY W RODZINIE – 800 120 002

Bezpłatny numer dostępny 7 dni w tygodniu przez całą dobę.

8. OGÓLNOPOLSKI TELEFON ZAUFANIA NARKOTYKI NARKOMANIA - 800 199 990 (Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii

Wsparcie psychologiczne dla osób uzależnionych od narkotyków i ich bliskich. Dostępny 7 dni w tygodniu od 16.00 do 21.00. Opłata za połączenie 35 gr.

9. INFOLINIA STOWARZYSZENIA KATOLICKIEGO RUCHU ANTYNARKOTYCZNY KARAN – 800 199 990

Pomoc dla osób uzależnionych od narkotyków i ich bliskich. Dostępny 7 dni w tygodniu od 9.00 do 17.00.

10. CENTRUM WSPARCIA DLA DOROSŁYCH W KRYZYSIE PSYCHICZNYM – 800 70 22 22

Całodobowy, bezpłatny telefon prowadzony przez Fundację ITAKA

11. KRYZYSOWY TELEFON ZAUFANIA – 116 123 (Biuro Prewencji Komendy Głównej Policji)

Wsparcie psychologiczne dla osób, które nie mają możliwości bezpośredniego kontaktu z psychologiem. Dostępny codziennie od 14.00 do 22.00. Bezpłatny.

12. TELEFON W SPRAWIE ZAGINIĘCIA DZIECKA – 116 000 (Fundacja ITAKA)

Bezpłatny, działa codziennie, 7 dni w tygodniu przez 24 godziny

13. ANTYDEPRESYJNY TELEFON ZAUFANIA FUNDACJI ITAKA – 22 484 88 01

Działa zgodnie z wykazem dyżurów: www.stopdepresji.pl/antydepresyjny-telefon-zaufania/

14. LINIA POMOCY SEXED.PL – 720 720 020

Dla osób doświadczających przemocy i ich bliskich. Dostępny od poniedziałku do piątku w godz. od 16.00 – do 20.00

15. POLICYJNY TELEFON ZAUFANIA DO SPRAW PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE – 800 120 226

Dostępny od poniedziałku do piątku w godz. od 9.30 – do 15.30

16. TELEFON ZAUFANIA POWIATOWEGO CENTRUM POMOCY RODZINIE W GOSTYNIU – 65 572 77 99

Dostępny od poniedziałku do piątku w godz. od 8.00 do 15.00, w środy do 18.00. Opłata zgodnie z taryfą danego operatora.

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

PLACÓWKI WSPIERAJĄCE RODZINY W POWIECIE GOSTYŃSKIM:

1. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu

ul. Wrocławska 8 63-800 Gostyń, tel. 65 572 75 28, mail: pcpr@gostyn.pl

2. Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Gostyniu

ul. Wrocławska 8 63-800 Gostyń, tel. 65 572 31 77, mail: poradnia@poradniapp.gostyn.pl

3. Dom Dziecka w Gostyniu

ul. Ks. Olejniczaka 12 a 63-800 Gostyń, tel. 607 540 850, mail: ddbodz@interia.pl

4. Dom Dziecka w Bodzewie nr 1

Bodzewo 64 63-820 Piaski Tel. 65-573-01-23 mail: ddbodz@interia.pl

5. Dom Dziecka w Bodzewie nr 2

Bodzewo 64 63-820 Piaski Tel. 65-573-01-23 mail: ddbodz@interia.pl

6. Młodzieżowa Świetlica Środowiskowa w Gostyniu

Gostyń 63-800 ul. Poznańska 1 b (budynek ZSZ w Gostyniu)

7. Młodzieżowa Świetlica Środowiskowa w Krobi

63-840 Krobia ul. Powstańców Wlkp. 27

8. Młodzieżowa Świetlica Środowiskowa w Pogorzeli

63-860 Pogorzela ul. Krobska 15

9. Ośrodek Mediacyjny Stowarzyszenia „DZIECKO”

ul. Wrocławska 8/204 63-800 Gostyń tel. 725 167 236, mail: stowarzyszeniedziecko@wp.pl

10. Punkt Wsparcia dla Osób Niepełnosprawnych i ich Rodzin

ul. Wrocławska 8/205 63-800 Gostyń tel. 65 572 75 28, mail: pcpr@gostyn.pl

11. Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie

ul. Wrocławska 8 63-800 Gostyń tel. 65 572 75 28, mail: pcpr@gostyn.pl

12. Bonifraterski Ośrodek Interwencji Kryzysowej

ul. Marysin 1 63-820 Piaski 65 573 90 00, mail: haxas@wp.pl

13. Punkt Wsparcia dla Osób Uwikłanych w Przemoc - Stowarzyszenie "DZIECKO"

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

ul. Parkowa 1a 63-800 Gostyń 725 167 236 (spotkania po uprzednim umówieniu telefonicznym lub mailowym) mail: stowarzyszeniedziecko@wp.pl

14. Punkt Wsparcia w Gostyniu

ul. Fabryczna 1 63-800 Gostyń, tel. 65 572 39, mail: mrajewska@um.gostyn.pl

15. Komenda Powiatowa w Gostyniu

ul. Wrocławska 44, 63-800 Gostyń, tel. 47 77 25 200 lub 211, mail: dyzurny.gostyn@po.policja.gov.pl

16. Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gostyniu

ul. Wrocławska 250 63-800 Gostyń 65 572 01 11, mail: mgops@gostyn.pl

17. Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Borku Wlkp.

ul. Rynek 13 63-810 Borek Wlkp. 65-571-61-12, mail: ops@borekwlkp.pl

18. Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krobi

ul. Powstańców Wlkp. 126 63-840 Borek Wlkp. 65-571-11-09, mail: opskrobia@poczta.onet.pl

19. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pępowie

ul. St. Nadstawek 6 63-830 Pępowo 65-575-89-89, mail: gopspepowo@wp.pl

20. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Piaskach

ul. Szkolna 1 63-820 Borek Wlkp. 65-573-90-08, mail: gops@piaski-wlkp.pl

21. Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pogorzeli

ul. Rynek 1 63-860 Borek Wlkp. 65-573-49-53, mail: mgops@pogorzela.pl

22. Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Poniecu

ul. Krobska 45 a 64-125 Poniec 65-573-13-18, mail: poniec@opsinfo.pl

PORADNIK „JEST BEZPIECZNIE” JAK REAGOWĆ NA PRZEMOC DOMOWĄ

Projekt „To nie musi być Twoja historia” jest współfinansowany ze środków Samorządu Województwa Wielkopolskiego. Projekt jest realizowany przez Stowarzyszenie „DZIECKO” w partnerstwie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gostyniu.

